

Europska unija je nerealna prema Bosni i Hercegovini

The Bosnia Times

NASLOVNA VIJESTI ▾ BIZNIS ▾ SPORT ▾ ANALIZE ▾ INTERVJUI LIFE STYLE ▾

English Language O nama Kontaktirajte nas Stay Connected ▾

EU JE NEKOREKTNA PREMA BiH: Evropa više bila zainteresirana koloniziranje Afrike nego na dešavanja na Balkanu

30. Juni 2014. | Filed under: ANALIZE, Bosna i Hercegovina, GOPOLITIKA, Komentari, KULTURA, N A J N O V I J E, NASLOVNA |
Posted by: TBT

ANALIZA

Nakon štete uzrokovane uličnim protestima koji su započeli u Tuzli i raširili se u mnoge druge gradove, najobilnije poplave u proteklih 100 godina su potpuno zaustavile život. U ovakvom stanju hitno je potrebna pomoć, s obzirom na rezultate izbora za Europski parlament.

Piše: Harun Yahya, thebosniantimes.com

ISTANBUL: The Bosnia Times- Sistem Bosne i Hercegovine, implementiran putem tročlanog predsjedništva u skladu s Dejtonskim sporazumom kojim je okončan rat, jedva da je funkcionisao, ali ova je godina za Bosnu još problematičnija. Nakon štete uzrokovane uličnim protestima koji su započeli u Tuzli i raširili se u mnoge druge gradove, najobilnije poplave u proteklih 100 godina su potpuno zaustavile život. U ovakvom stanju hitno je potrebna pomoć, s obzirom na rezultate izbora za Europski parlament.

Nacionalisti i kranje desno orijentirane stranke dobile su visok procenat glasova na izborima u maju. Desničarske stranke govore o problemima imigracije, prestanku širenja Europe i o tome da EU prekine pružati

Sistem Bosne i Hercegovine, implementiran putem tročlanog predsjedništva u skladu s Dejtonskim sporazumom kojim je okončan rat, jedva da je funkcionisao, ali ova je godina za Bosnu još problematičnija. Nakon štete uzrokovane uličnim protestima koji su započeli u Tuzli i raširili se u mnoge druge gradove, najobilnije poplave u proteklih 100 godina su potpuno zaustavile život. U ovakvom stanju hitno je potrebna pomoć, s obzirom na rezultate izbora za Europski parlament.

Nacionalisti i kranje desno orijentirane stranke dobile su visok procenat glasova na izborima u maju. Desničarske stranke govore o problemima imigracije, prestanku širenja Europe i o tome da EU prekine pružati finansijsku pomoć državama u krizi.

Balkanski je narod živio zajedno, bratski tokom više stoljeća u Osmanskom periodu. Europa je u to vrijeme bila mnogo više zainteresirana za kolonijalizaciju Afrike nego za dešavanja u svom vlastitom dvorištu. Europski interesi za Balkan razvili su se početkom XIX stoljeća. Velika Britanija i Francuska su prvo počele zagovarati interese u ovoj regiji, a potom i Austro-Ugarska i Rusija.

Europske su zemlje prezirale balkanske narode dugi niz godina. Termin "balkanizacija" je korišten u kontekstu "nerazvijenosti, primitivizma, barbarstva i podijele." Kada je Europa počela širiti svoje odnose s Balkanom, također su počeli širiti i svoje stavove u pisanoj formi. Među zapadnjačkim piscima i misliocima, još od XIV stoljeća, kao što je katolički hroničar Ulrich od Richenthal-a, H. Charles Wood, Hermann Graft Keyserling, Maria Todorova, amerikanac John Gunther – preovladavao je jedan uobičajen izraz prezira prema narodu ove regije.

Zapad je oduvijek smatrao Balkan produžetkom Osmanskog carstva u Europi. Tada su i usvojili izraz "Balkan," koji je korišten i u Osmanskom carstvu, a znači "brdovit, šumovit." Kako je zapad postajao upućeniji u regiju, počeo je implementirati strategije koje je primjenjivao na kolonije širom svijeta.

Da bi preuzele kontrolu nad državom ili regionom, zapadnjačke države bi podijelile tu državu ili region na manje dijelove. Ekonomski, politički i vojno slabi fragmenti onda teže da se priklone nekoj jačoj sili. Mnogo je lakše kontrolisati nekoliko malih slabih država jer su te države razdvojene od matične države pomoću nacionalističkog govora, nego jednu snažnu državu rasporostranjenu na velikom geografskom području.

Posmatrajući svjetsku historiju, osnovna strategija zapada je bila "zavadi, pa vladaj." Balkanski ratovi i I svjetski rat na početku XX stoljeća – oba su započela na Balkanu i raširila se svijetom – naveli su Europu da pazi na svoj pristup Balkanu i da gradi svoju politiku u vezi Balkana na rizičnoj, kozmopolitskoj strukturi. Razlog zašto je zapad nijemo posmatrao građanske ratove, masakre i okrutnosti dok se Jugoslavija raspadala, jeste ova struktura na Balkanu.

Balkanske su države proglašavale nezavisnost jedna po jedna, dok Jugoslavija nestajala. EU nije mogla stvoriti rješenje za balkanski problem u vidu unije tokom ratova koji su pratili njihovu nezavisnost. Ovi događaji u regiji su okončani tek nakon vojne intervencije, napada kojeg su izveli NATO i S.A.D, a EU se tek onda počela brinuti o sigurnosti i redu u regiji.

Iako se EU odnosi na uniju, zemlje koje ju čine su uvijek imale svoje vlastite strategije. Na primjer, Velika Britanija i Francuska su tražile način da okončaju prisne veze Njemačke sa Hrvatskom i Slovenijom tokom procesa podjele, veze koji im se uopšte nisu sviđale. Uprkos jakom protivljenju iz unije, Njemačka je odmah priznala ove dvije države kada su proglasile nezavisnost 1991. godine, i pokrenula bilateralne odnose koji su u velikom obimu započeli mnogo ranije u tajnosti.

Kada je Rusija dodala svoju protekciju Srbiji na ove razlike među EU državama, bilo je sasvim normalno da se ti problem na Balkanu ne mogu riješiti. Nestabilnost je jedini mogući ishod u sredini koja sadrži tako različite elemente ravnoteže. Sagledajući ovo, jasno je da uzrok nemira na Balkanu nije narod te regije, nego se tu radi o strujama zapadnjačkih zemalja koje se bore jedna protiv druge.

Najveći problem unutar EU danas je da ne postoji stvarna ujedinjenost. Države se definitivno ne slažu oko tema kao što su energija, migracije, ekonomija, monetarna i vanjska politika. Ukrajina, na svom putu pridruženja Europi, najjasniji je primjer opšte nemoći EU. Ukrajina, gdje kada su oni koji su željeli veze sa Europom došli na vlast, gubi veoma važanu regiju Krima, a uz to se još i suočava sa ozbiljnim društveno-ekonomskim problemima i građanskim sukobima u istočnim pokrajinama.

Identični protesti onima u Ukrajini, desili su se i u Sarajevu. Iako je bilo ozbiljnih problema zbog incidentata koji su počeli u Tuzli i raširili se po drugim gradovima, država je sada mirna. Mladi Bošnjaci moraju znati da rješenje problema u državi nije u masovnom iseljavanju u Europu, niti u pridruživanju EU. Ne smije se zaboraviti da u

danima zloglasnog masakra u Srebrenici, koji je trajao danima i rezultirao hiljadama šehida, države EU nisu učinile ništa da pomognu, dok je Turska, pod vodstvom rahmetli Nedžmetina Erbakana, svesrdno podržala svoju braću Bošnjake. Turska nastavlja da podržava Bosnu na mnogo područja, a nastaviti će to činiti i u budućnosti.

Balkan i Bosna nikada nisu uživali u istonskom miru i sigurnosti nakon Osmanskog carstva. Muslimanski narod Bosne, podvrgnut sistematskom etničkom čišćenju za vrijeme Jugoslavije, pretrpio je pokolje i silovanja kakva historija ne pamti tokom trogodišnjeg rata nakon proglašenja nezavisnosti. Iako EU može izgledati kao primamljivo rješenje za mlade ljude iz Bosne, Bošnjački narod nikada neće zaboraviti kako su zapadnjačke države ostale zapanjujuće tihe na sve ono što se dešavalo tokom trogodišnjeg rata. Nadolazeća plima etno-nacionalizma u Europi je još jedan problem za Bosnu.

Put u mir i stabilnost u Bosni vodi kroz svijest mladih ljudi o svom nacionalnom naslijeđu i duhovnim vrijednostima. Naravno, pridruživanje EU bi bio ogroman uspjeh za Bosnu i ogroman korak ka postizanju stabilnosti. Međutim, unija muslimanskih zemalja je jedini način rješavanja tog problema. Razvoj ukazuje na to da će XXI stoljeće biti stoljeće muslimanskih zemalja. Bosna, na staroj osmanskoj granici sa Europom, će biti baza ove unije u Europi.

<http://www.thebosniantimes.com/eu-je-nekorektna-porema-bih-evropa-vise-bila-zainteresirana-koloniziranje-afrike-nego-na-desavanja-na-balkanu/>

<https://www.harunyahya.info/bs/clanci/europska-unija-je-nerealna-prema-bosni-i-hercegovini>